

บทที่ 4

ผลการศึกษา

บทนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการประมวล และวิเคราะห์ข้อมูลแยกเป็นส่วนต่างๆ ตามลักษณะของแบบสอบถาม ในส่วนสุดท้ายได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์แสดงความสัมพันธ์เรื่องต่างๆ เพื่ออธิบายสภาวะการทำงานของเศรษฐศาสตร์บัณฑิต

4.1 ข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจากเศรษฐศาสตร์บัณฑิตทั้งหมด 14 รุ่น เริ่มตั้งแต่รหัสปีการศึกษา 2536 จนถึงรหัสปีการศึกษา 2549 ข้อมูลร้อยละ 24.10 มาจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 รหัส 2548 ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้มากที่สุด ส่วนข้อมูลที่ได้น้อยที่สุดคือ จากนักศึกษาชั้นปีที่ 1 รหัส 2538 ดังรายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผู้กรอกแบบสอบถามจำแนกตามรหัสนักศึกษา

รหัสนักศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
36	7	8.40
37	4	4.80
38	1	1.20
39	2	2.40
40	4	4.80
41	3	3.60
42	2	2.40
43	5	6.00
44	10	12.00
45	6	7.20
46	5	6.00
47	11	13.30
48	20	24.10
49	3	3.60
รวม	83	100

เศรษฐศาสตร์บัณฑิตตัวอย่างเป็นเพศชาย 44 คน คิดเป็นร้อยละ 53 ของตัวอย่างทั้งหมด และเพศหญิง 39 คนคิดเป็นร้อยละ 47

ในจำนวนตัวอย่าง 83 คน ตัวอย่างอายุ 23 ปีมีจำนวนสูงที่สุดคือ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 อันดับสองอายุ 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.5 ส่วนอายุเฉลี่ยของตัวอย่างคือ 26 ปี อายุสูงที่สุด 36 ปี อายุน้อยที่สุด 22 ปี

เกรดเฉลี่ยสะสมของตัวอย่างโดยเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 แต้ม แบ่งเป็นเกรดเฉลี่ยสูงสุด 3.95 แต้มและเกรดเฉลี่ยต่ำสุด 2.00 แต้ม

4.2 ข้อมูลการทำงาน

เศรษฐศาสตร์บัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีระยะเวลาในการได้งานทำหลังจากจบปริญญาตรี ไม่เกิน 6 เดือน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 66.3 ระหว่าง 6 เดือนถึง 1 ปี 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ระหว่าง 1 ปีถึง 2 ปี 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 ใช้เวลาในการได้งานหลังจบปริญญาตรีมากกว่า 2 ปีมี 9 คนคิดเป็นร้อยละ 10.8

ตารางที่ 5 ระยะเวลาในการได้งานหลังจากจบปริญญาตรี

ระยะเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 6 เดือน	55	66.3
ระหว่าง 6 เดือน – 1 ปี	10	12.0
ระหว่าง 1 ปี – 2 ปี	9	10.8
มากกว่า 2 ปี	9	10.8

ด้านแหล่งข้อมูลเรื่องการสมัครงาน ผู้กรอกแบบสอบถามสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ พบว่าญาติ และคนรู้จักเป็นแหล่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสมัครงานสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.63 ของข้อมูลที่ผู้กรอกแบบสอบถามเลือก รองลงมาเป็นแหล่งข้อมูลโดยตรงจากแหล่งงาน คิดเป็นร้อยละ 27.03 แหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 18.02 หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 7.20 อาจารย์และวารสารต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 6.31 และฝ่ายแนะแนวของมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 4.50 โดยแหล่งข้อมูลทางโทรทัศน์ไม่มีผู้ใดเลือก

ตารางที่ 6 แหล่งข้อมูลเรื่องการสมัครงาน

แหล่งข้อมูล	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
ฝ่ายแนะแนวของมหาวิทยาลัย	5	4.50
ญาติ/คนรู้จัก	34	30.63
หนังสือพิมพ์	8	7.20
อาจารย์	7	6.31
ข้อมูลโดยตรงจากแหล่งงาน	30	27.03
วารสาร	7	6.31
ทีวี	0	0.00
อินเทอร์เน็ต	20	18.02

ด้านปัญหาที่เกิดจากการหางานทำ มีผู้ตอบ 15 คนคิดเป็นร้อยละ 18.1 ของตัวอย่าง ปัญหาที่พบบนอันดับสูงสุดคือ หางานที่ถูกใจไม่ได้ร้อยละ 33.33 รองลงไปคือไม่ทราบแหล่งงาน และหน่วยงานไม่ต้องการ ร้อยละ 19.05 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามอีก 68 คนคิดเป็นร้อยละ 81.9 ไม่มีปัญหาในการหางานทำ

ตารางที่ 7 ปัญหาที่เกิดจากการหางานทำ

ปัญหา	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
ไม่ทราบแหล่งงาน	4	19.05
หางานที่ถูกใจไม่ได้	7	33.33
ต้องสอบจึงไม่ยากสมัคร	0	0
ขาดคนสนับสนุน	0	0
ขาดคน/เงินค่าประกัน	0	0
หน่วยงานไม่ต้องการ	4	19.05
เงินเดือนน้อย	3	14.29
สอบเข้าทำงานไม่ได้	3	14.29

การเปลี่ยนสถานที่ทำงานตั้งแต่ได้งานหลังจบปริญญาตรี พบว่ามีตัวอย่างที่ไม่เคยเปลี่ยนงานเลย 40 คน ส่วนอีก 43 คน มีการเปลี่ยนงานมากกว่า 1 ที่ โดยเฉลี่ยแล้วมีการเปลี่ยนงานมาแล้ว 2 ที่

ตารางที่ 8 จำนวนครั้งในการเปลี่ยนงาน

จำนวนครั้งในการเปลี่ยนงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	20	24.1
2	14	16.9
3	4	4.8
4	2	2.4
5	2	2.4
6	1	1.2
รวม	43	100

สาเหตุของการเปลี่ยนงานอันดับสูงสุดคือ ได้งานใหม่ที่พึงพอใจมากกว่าร้อยละ 21.31 รองลงไปคือ ไม่ชอบลักษณะงานที่ทำ และโอกาสในการก้าวหน้ามีผู้เลือกเท่ากันคือร้อยละ 18.03 ความมั่นคงในหน้าที่การงาน คิดเป็นร้อยละ 16.39 เงินเดือนไม่เหมาะสมและการเดินทางไม่สะดวกมีผู้เลือกเท่ากันคือร้อยละ 11.48

ตารางที่ 9 สาเหตุของการเปลี่ยนงาน

สาเหตุของการเปลี่ยนงาน	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
เงินเดือนไม่เหมาะสม	7	11.48
ไม่ชอบลักษณะงานที่ทำ	11	18.03
แรงกดดันจากเพื่อนร่วมงาน	1	1.64
เดินทางไม่สะดวก	7	11.48
ได้งานใหม่ที่พึงพอใจกว่า	13	21.31
ระบบสวัสดิการ	1	1.64
ความมั่นคงในหน้าที่การงาน	10	16.39
โอกาสในการก้าวหน้า	11	18.03

ส่วนสาเหตุของผู้ที่ไม่เปลี่ยนงานเลยเพราะว่า งานที่ทำอยู่มีความมั่นคงร้อยละ 36.54 ชอบลักษณะงานที่ทำอยู่ร้อยละ 23.07 มีโอกาสในการก้าวหน้าร้อยละ 15.38 ยังไม่มีโอกาสได้งานที่ดีกว่าร้อยละ 15.38 และเงินเดือนมีความเหมาะสมร้อยละ 9.63

ตารางที่ 10 เหตุผลของการไม่เปลี่ยนงาน

เหตุผลของการไม่เปลี่ยนงาน	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
งานที่ทำอยู่มีความมั่นคง	19	36.54
ชอบลักษณะงานที่ทำอยู่	12	23.07
เงินเดือนมีความเหมาะสม	5	9.63
มีโอกาสในการก้าวหน้า	8	15.38
ยังไม่มีโอกาสได้งานที่ดีกว่า	8	15.38

ผู้กรอกแบบสอบถาม 38 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 ได้งานทำตรงกับสาขาวิชาที่ศึกษา มา อีก 45 คนคิดเป็นร้อยละ 54.2 ทำงานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา

ประเภทของกิจการที่เศรษฐศาสตร์บัณฑิต เข้าไปทำงานอันดับสูงสุดทำงานกิจการประเภทเป็นผู้ให้บริการร้อยละ 37.3 อันดับที่สอง ทำงานบริการด้านการเงิน ร้อยละ 31.3 อันดับที่สามเป็นผู้ผลิตสินค้าร้อยละ 13.3

ตารางที่ 11 ประเภทกิจการที่เศรษฐศาสตร์บัณฑิตเข้าทำงาน

ประเภทกิจการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เป็นผู้ให้บริการ	31	37.3
บริการด้านการเงิน	26	31.3
เป็นผู้ผลิตสินค้า	11	13.3
เป็นผู้ให้คำปรึกษา	8	9.6
ค้าส่งค้าปลีก	6	7.2
อื่นๆ	1	1.2

ประเภทของหน่วยงานที่บัณฑิตทำงานร้อยละ 53 ทำงานในบริษัทเอกชน ร้อยละ 16.9 ทำงานรับราชการ ร้อยละ 15.7 ทำงานในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 13.3 เป็นเจ้าของกิจการ อื่นๆ อีกร้อยละ 1.2

ตารางที่ 12 ประเภทหน่วยงานที่เศรษฐศาสตร์บัณฑิตเข้าทำงาน

ประเภทหน่วยงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เจ้าของกิจการ	11	13.3
ราชการ	14	16.9
รัฐวิสาหกิจ	13	15.7
เอกชน	44	53
อื่นๆ	1	1.2

ระดับเงินเดือนที่บัณฑิตได้รับอันดับสูงสุดคือระหว่าง 10,001 – 20,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 50.6 อันดับสองคือ 20,001 – 30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 19.3 และมีบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนต่ำกว่า 7,630 ซึ่งเป็นเงินเดือนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ของบัณฑิตที่จบในระดับปริญญาตรีจำนวน 2 คน โดยบัณฑิตทั้ง 2 คนทำงานในตำแหน่งประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง และทำงานในกองทุนหมู่บ้านชุมชนแห่งหนึ่ง

โดยบัณฑิตที่คิดว่าเงินเดือนที่ได้รับมีความเหมาะสมร้อยละ 65.1 ส่วนอีกร้อยละ 34.9 คิดว่าเงินเดือนที่ได้รับน้อยเกินไป

ตารางที่ 13 เงินเดือนที่ได้รับในปัจจุบัน

เงินเดือน (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 7,630	2	2.4
7,631 – 10,000	15	18.1
10,001 – 20,000	42	50.6
20,001 – 30,000	16	19.3
30,001 – 40,000	5	6.0
มากกว่า 40,000	3	3.6

นอกจากบัณฑิตจะทำงานประจำแล้วมีบัณฑิต 18 คนคิดเป็นร้อยละ 21.7 มีอาชีพเสริมทำเพิ่มเติมจากการทำงานประจำ โดยอาชีพเสริมที่ทำอยู่คือการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ และการลงทุนในทรัพย์สินอื่นๆ เช่น ทองคำ ด้านโอกาสในการก้าวหน้าในทำงานของบัณฑิตมีร้อยละ 88 คิดว่างานที่ทำอยู่มีโอกาสนในการก้าวหน้า ส่วนอีกร้อยละ 12 คิดว่างานที่ทำอยู่ไม่มีโอกาสในการก้าวหน้า

ในหน่วยงานที่บัณฑิตทำงานอยู่มีเพื่อนร่วมงานที่จบเศรษฐศาสตร์มาจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ โดยเฉลี่ยที่ละประมาณ 5 คน เป็นบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยต่างๆ เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น

เมื่อเทียบกับเพื่อนร่วมงานเศรษฐศาสตร์บัณฑิตของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีคุณสมบัติที่โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานจากสถาบันอื่น 3 อันดับแรกคือ มีมนุษยสัมพันธ์ มีความรับผิดชอบ เรียนรู้และปรับตัวได้เร็ว

ตารางที่ 14 คุณสมบัติพิเศษของเศรษฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คุณสมบัติ	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
มีมนุษยสัมพันธ์	51	23.29
มีความรับผิดชอบ	44	20.09
เรียนรู้และปรับตัวได้เร็ว	30	13.70
ทำงานด้วยความรวดเร็ว	25	11.42
เป็นที่รักของเพื่อนร่วมงาน	19	8.68
หมั่นหาความรู้เพิ่มเติม	19	8.68
มีความคิดสร้างสรรค์	17	7.76
ทำงานบางอย่างที่เพื่อนร่วมงานทำไม่ได้	14	6.38

หลังจากที่ได้ทำงานแล้ว มีบัณฑิตเรียนต่อในระดับปริญญาโทจำนวน 45 คน โดยศึกษาหลังจากเรียนจบปริญญาตรีแล้วเฉลี่ยประมาณ 2 ปี โดยเรียนต่อในสาขาเศรษฐศาสตร์จำนวน 28 คนคิดเป็นร้อยละ 33.7 เรียนต่อในสาขาบริหารธุรกิจ 11 คนคิดเป็นร้อยละ 13.3 และในสาขาวิชาอื่นๆ 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2

4.3 ข้อมูลเรื่องความคิดเห็นต่อวิชาเศรษฐศาสตร์

ข้อมูลส่วนที่ 3 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับ รายวิชาที่บัณฑิตนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน และเป็นประโยชน์ในการทำงาน รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมในระหว่างที่ศึกษาอยู่ ผลการศึกษา พบว่าในภาพรวมบัณฑิตใช้ความรู้ทางด้านวิชาเศรษฐศาสตร์ในการประกอบอาชีพระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 จากคะแนนเต็ม 3

รายวิชาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51 – 2.50 คะแนน เรียงตามลำดับคะแนนมากที่สุดถึงน้อยที่สุด ประกอบด้วยรายวิชาวิเคราะห์และประเมินโครงการ เศรษฐศาสตร์ธุรกิจและกลยุทธ์การแข่งขัน เศรษฐศาสตร์การเงินและสถาบันการเงิน เศรษฐศาสตร์มหภาค เศรษฐศาสตร์จุลภาค คณิตศาสตร์สำหรับนักเศรษฐศาสตร์ วิจัยทางเศรษฐศาสตร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางเศรษฐศาสตร์ สถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ เศรษฐมิติ และเศรษฐศาสตร์การคลังสาธารณะ

ตารางที่ 15 รายวิชาที่บัณฑิตใช้ประโยชน์ในการทำงาน

รายวิชา	ใช้มาก (ร้อยละ)	ใช้น้อย (ร้อยละ)	ไม่ใช้ (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	ความ หมาย	Std.
ท่านใช้ความรู้วิชา เศรษฐศาสตร์ในการทำงาน	50 (60.2)	25 (30.1)	8 (9.6)	2.51	ใช้มาก	0.669
คณิตศาสตร์สำหรับนัก เศรษฐศาสตร์	25 (30.1)	28 (33.7)	30 (36.1)	1.94	ใช้น้อย	0.817
สถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	19 (22.9)	34 (41.0)	30 (36.1)	1.87	ใช้น้อย	0.761
วิจัยทางเศรษฐศาสตร์	21 (25.3)	35 (42.2)	27 (32.5)	1.93	ใช้น้อย	0.762
โปรแกรมสำเร็จรูปทาง เศรษฐศาสตร์เช่น SPSS	27 (32.5)	20 (24.1)	36 (43.4)	1.89	ใช้น้อย	0.870
เศรษฐศาสตร์จุลภาค	22 (26.5)	44 (53.0)	17 (20.5)	2.06	ใช้น้อย	0.687
เศรษฐศาสตร์มหภาค	27 (32.5)	39 (47.0)	17 (20.5)	2.12	ใช้น้อย	0.722
วิเคราะห์และประเมิน โครงการ	33 (39.8)	29 (34.9)	21 (25.3)	2.14	ใช้น้อย	0.796

รายวิชา	ใช้มาก (ร้อยละ)	ใช้น้อย (ร้อยละ)	ไม่ใช้ (ร้อยละ)	ค่าเฉลี่ย	ความ หมาย	Std.
เศรษฐศาสตร์การเงินและ สถาบันการเงิน	30 (36.1)	33 (39.8)	20 (24.1)	2.12	ใช้น้อย	0.771
เศรษฐศาสตร์ระหว่าง ประเทศ	10 (12)	33 (39.8)	40 (48.2)	1.64	ใช้น้อย	0.691
เศรษฐศาสตร์การคลัง สาธารณะ	8 (9.6)	34 (41.0)	41 (49.4)	1.60	ใช้น้อย	0.661
เศรษฐศาสตร์ธุรกิจและกล ยุทธ์การแข่งขัน	30 (36.1)	34 (41.0)	19 (22.9)	2.13	ใช้น้อย	0.761
เศรษฐมิติ	11 (13.3)	30 (36.1)	42 (50.6)	1.63	ใช้น้อย	0.711

มีตัวอย่างเคยเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย 77 คน คิดเป็นร้อยละ 92.8 ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเลย 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 ในจำนวนผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยแบ่งเป็นกิจกรรมต่างๆ ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 กิจกรรมที่เข้าร่วมในระหว่างที่ศึกษาอยู่

กิจกรรม	จำนวน (ความถี่)	ร้อยละ
โครงการบัณฑิตเกียรตินิยม	20	6.94
โครงการเสริมสร้างบุคลิกภาพ	44	15.28
กิจกรรม DPU GAMES	65	22.57
ฟังบรรยายพิเศษ	52	18.06
ทำงานร่วมกับสโมสรนักศึกษา	12	4.17
เป็นคณะกรรมการประจำคณะ	32	11.11
ประกวดนพรัตน์ทองคำ	9	3.13
โครงการบัณฑิตคุณภาพ	10	3.47
เข้าร่วมแข่งขันในโอกาสต่างๆ	26	9.03
จัดบอร์ดนิทรรศการ	18	6.25

ตัวอย่างร้อยละ 94 เห็นด้วยว่าการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยเป็นการเพิ่มโอกาสในการทำงาน ส่วนร้อยละ 6 ไม่เห็นด้วย

ในระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่มีตัวอย่างได้ฝึกงานกับหน่วยงานภายนอก 58 คน หรือร้อยละ 69.9 และอีก 25 คนไม่เคยฝึกงาน สถานที่ตัวอย่างไปฝึกงานประกอบด้วยองค์กรต่างๆ โดยผู้วิจัยได้จำแนกเป็นกลุ่มสถาบันการเงิน กลุ่มหน่วยงานภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ และกลุ่มบริการอื่นๆ

กลุ่มสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารออมสิน ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารกรุงเทพ

กลุ่มหน่วยงานภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ เช่น สถาบันการศึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สถาบันพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ กองการเจ้าหน้าที่ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

กลุ่มบริการอื่นๆ เช่น Morningstar Research Limited (Thailand) โรงภาพยนตร์

ด้านกิจกรรมหรือทักษะที่มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ ผู้กรอกแบบสอบถามสามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ กิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วยกิจกรรมหรือทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์ ภาษาต่างประเทศ และการค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต กิจกรรมที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วยกิจกรรมหรือทักษะทางการศึกษาดูงาน การฝึกงาน การมีมนุษยสัมพันธ์ การทำงานเป็นทีม การพูดในที่ชุมชน การเขียนรายงาน และเทคนิคการวิจัย

ตารางที่ 17 กิจกรรมหรือทักษะที่มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

กิจกรรมหรือทักษะ	ค่าเฉลี่ย	ความหมาย	Std.Deviation
ศึกษาดูงาน	4.27	มาก	0.766
ฝึกงาน	4.35	มาก	0.688
คอมพิวเตอร์	4.70	มากที่สุด	0.535
ภาษาต่างประเทศ	4.53	มากที่สุด	0.738
มนุษยสัมพันธ์	4.48	มาก	0.687
การทำงานเป็นทีม	4.30	มาก	0.808
การหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต	4.64	มากที่สุด	0.531
การพูดในที่ชุมชน	3.95	มาก	0.974
การเขียนรายงาน	3.78	มาก	1.037
เทคนิคการวิจัย	3.76	มาก	1.007

4.4 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอื่นๆ

ผลการศึกษาในส่วนนี้มาจากคำถามปลายเปิด โดยให้ผู้กรอกแบบสอบถามได้เสนอแนะและแสดงความคิดเห็น 7 ประเด็นด้วยกันคือ ปัญหาในการทำงาน หลักสูตรระยะสั้นที่สนใจอบรม กิจกรรมที่ควรบรรจุในหลักสูตรเพื่อเสริมทักษะในการประกอบอาชีพ จุดเด่น จุดด้อยของคณะเศรษฐศาสตร์ กิจกรรมที่ต้องการให้คณะฯ จัดให้แก่ศิษย์เก่า และข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อคณะเศรษฐศาสตร์ ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นคำตอบต่างๆ ดังนี้

ก. ปัญหาในการทำงานที่บัณฑิตตอบมากที่สุดคือ ปัญหาเรื่องการปรับตัวเข้ากับสถานที่ทำงานและเพื่อนร่วมงาน รองลงมาคือปัญหาการขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาตนเอง ทั้งทางด้านความรู้ทางวิชาการและความรู้รอบตัว นอกจากนี้ยังมีปัญหาอื่น เช่น การใช้ภาษาอังกฤษ ขาดทักษะการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ ขาดความมั่นใจไม่กล้าแสดงออก ขาดประสบการณ์ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ปัญหาเรื่องการจัดสรรเวลาในการทำงาน

ข. หลักสูตรระยะสั้นที่สนใจอบรมมากที่สุดคือ หลักสูตรเกี่ยวกับวิเคราะห์สถานการณ์เศรษฐกิจหรือนโยบายเศรษฐกิจปัจจุบัน รองลงมาคือการทำงานให้ประสบความสำเร็จ หลักสูตรอื่นๆ ที่สนใจ เช่น หลักการบริหารธุรกิจ เทคนิคการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน หลักสูตรทางการเงิน ด้านสิ่งแวดล้อม การใช้ภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย เป็นต้น

ค. กิจกรรมที่ควรบรรจุในหลักสูตรเพื่อเสริมทักษะในการประกอบอาชีพ กิจกรรมที่มีผู้แนะนำมากที่สุดคือ การให้นักศึกษาได้ฝึกงานเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ตรง รองลงมาคือกิจกรรมที่ฝึกให้นักศึกษาได้ทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมอื่นๆ เช่น การวางแผนธุรกิจ การฝึกคิดอย่างมีระบบ กิจกรรมช่วยเหลือสังคม การวิจัย ดูนานสถานประกอบการจริง

ง. จุดเด่นของคณะเศรษฐศาสตร์ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่ม 1 เกี่ยวกับการเรียนการสอน และกลุ่ม 2 เรื่องอื่นๆ

กลุ่ม 1 เกี่ยวกับการเรียนการสอน มีวิธีการสอนที่ฝึกให้นักศึกษาได้คิด วิเคราะห์ สามารถเข้าพบอาจารย์ได้ง่าย บรรยากาศในห้องเรียนมีความเป็นกันเอง ฝึกให้คิดอย่างรอบคอบและเป็นระบบ

กลุ่ม 2 เรื่องอื่นๆ มีความมั่นใจในการสมัครงานเมื่อจบจากคณะเศรษฐศาสตร์ มีกิจกรรมให้นักศึกษาได้ทำเพื่อเพิ่มความสามัคคี

จ. จุดด้อยของคณะเศรษฐศาสตร์ มีการเรียนสถิติ และคณิตศาสตร์น้อยเกินไป บางวิชาไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานโดยตรง วิชาที่ฝึกปฏิบัติมีน้อย บุคคลทั่วไปยังไม่เข้าใจหลักสูตรของเศรษฐศาสตร์ว่าจบแล้วทำงานหน่วยงานใด

ฉ. กิจกรรมที่ต้องการให้คณะฯ จัดให้แก่ศิษย์เก่า คำถามในข้อนี้ต้องการให้ศิษย์เก่าได้เสนอโครงการหรือกิจกรรมที่ต้องการให้คณะฯ จัดขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า โดยกิจกรรมที่ศิษย์เก่าให้ความสนใจมากที่สุดคือ งานคืนสู่เหย้าและแข่งขันกีฬาระหว่างศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมเชิงวิชาการ อยากเห็นคณะจัดทำหรือตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการทั้งของอาจารย์เผยแพร่แก่สาธารณะเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ชื่อเสียงของคณะ

ซ. ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อคณะเศรษฐศาสตร์ ผู้วิจัยได้จำแนกออกเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้ กลุ่มการประชาสัมพันธ์คณะ กลุ่มทางด้านวิชาการและหลักสูตร กลุ่มกิจกรรมอื่นๆ

กลุ่มการประชาสัมพันธ์คณะ เช่น ให้มีบุคลากรที่มีชื่อเสียงมาร่วมงานกับคณะ การประชาสัมพันธ์คณะผ่านสื่อที่หลากหลาย

กลุ่มทางด้านวิชาการและหลักสูตร เช่น การนำเสนอบทความทางวิชาการและกิจกรรมทางด้านวิชาการอย่างต่อเนื่อง การจัดทำหลักสูตรเน้นเรื่องการปฏิบัติหรือนำไปใช้ในการทำงานมากขึ้น เน้นการสอนเรื่องการคิดวิเคราะห์ สร้างเครือข่ายหรือพันธมิตรเพื่อส่งนักศึกษาไปฝึกงาน

กลุ่มกิจกรรมอื่นๆ เช่น จัดกิจกรรมค่ายเศรษฐศาสตร์ให้รุ่นน้องได้ฝึกการทำงานเป็นทีม และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า

4.5 ผลตอบแทนจากการศึกษา

จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในส่วนของเงินเดือนที่ได้รับจากการทำงาน ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์สภาวะการทำงานด้านอื่นๆ ของตัวอย่าง โดยผลการศึกษาในส่วนนี้จะอธิบายถึงความสัมพันธ์ของค่าตอบแทนที่ศิษย์เก่าได้รับนั้นมีความสัมพันธ์กับปัจจัยใด ในปริมาณเท่าใด

โดยผลการประมาณการสมการกำหนดค่าจ้าง โดยวิธี Least Square และ Quantile Regression แสดงในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ผลการประมาณการสมการค่าจ้าง

ตัวแปรต้น ค่า logarithm ของค่าจ้างต่อเดือน

ตัวแปรตาม เวกเตอร์ของตัวแปรที่กำหนดค่าจ้างต่อเดือน จำนวน 83 ตัวอย่าง

ตัวแปร (สัญลักษณ์)	Least Square	Quantile Regression		
		Quantile ที่ 0.25	Quantile ที่ 0.5	Quantile ที่ 0.75
ค่าคงที่ (c)	5.26* (1.68)	5.05** (3.11)	6.43* (2.15)	5.12** (3.17)
อายุ (age)	0.19** (0.12)	0.21 (0.24)	0.10 (0.15)	0.21 (0.23)
อายุกำลังสอง (agesquare)	-0.00 (0.00)	-0.00 (0.00)	-0.00 (0.00)	-0.00 (0.00)
ผลการศึกษา (gpa)	0.21* (0.06)	0.19* (0.11)	0.27* (0.08)	0.22* (0.09)
สถานภาพการทำงาน (private)	0.30* (0.09)	0.16** (0.12)	0.31* (0.10)	0.31* (0.10)
เพศ (sex)	0.15* (0.07)	0.11** (0.09)	0.13** (0.09)	0.18** (0.10)
การฝึกงาน (training)	0.00 (0.07)	0.02 (0.10)	0.00 (0.09)	-0.11 (0.09)
adjusted R square	0.52	0.30	0.20	0.36

ที่มา: ประมาณการโดยผู้วิจัย ตัวเลขนอกวงเล็บคือ พารามิเตอร์ที่ประมาณการ ตัวเลขในวงเล็บคือ Standard error, สัญลักษณ์ ** (*) แสดง นัยสำคัญทางสถิติที่ 90 (95) เปอร์เซ็นต์ตามลำดับ

ก. ความสัมพันธ์ระหว่างเวกเตอร์ของตัวแปรที่กำหนดค่าจ้างและ logarithm ของค่าจ้างต่อเดือน

พิจารณาผลการประมาณการด้วยวิธี Least Square (ผลการศึกษาใน Column แรกของตาราง 18) พารามิเตอร์ที่ได้จากการประมาณการทุกตัวเป็นตามความคาดหมายทางทฤษฎี ผลการประมาณการชี้ให้เห็นว่า อายุมีผลต่อค่าจ้างในทางบวกแต่มีทิศทางที่ลดน้อยถอยลง การอธิบายค่าพารามิเตอร์ของตาราง มีหน่วยเป็น ผลส่วนเพิ่ม (Marginal Effect) ต่อ ค่า logarithm ของค่าจ้างต่อเดือน ยกตัวอย่างเช่น เมื่ออายุของบัณฑิตในตลาดแรงงานเพิ่มขึ้น 1 ปี โดย

กำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ ณ ค่าเฉลี่ยจะมีผลทำให้ค่าจ้างต่อเดือนของบัณฑิต เพิ่มขึ้น 0.19 หน่วยของ logarithm

ผลการศึกษา (GPA) ที่ดีกว่า และการที่ตัวอย่างไม่ได้ทำงานในหน่วยงานราชการ ล้วนส่งผลในทางบวกต่อค่าจ้างที่บัณฑิตได้รับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Marginal Effect เท่ากับ 0.21 และ 0.30 ตามลำดับ) ส่วนผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ของเพศทั้งจากวิธี Least Square และ Quantile Regression แสดงค่าพารามิเตอร์ที่เป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าตลาดแรงงานมีการเลือกปฏิบัติต่อบัณฑิตด้านเพศ โดย Wage Premium ของบัณฑิตเพศชาย เทียบกับหญิงอยู่ในช่วง 0.11- 0.18 log point ต่อเดือน

ผลการประมาณการด้วยวิธี Quantile Regression (ผลการศึกษาใน Column 2-4 ของตาราง 18) แสดงพารามิเตอร์ที่ได้จากการประมาณการเป็นตามความคาดหวังทางทฤษฎี โดยผลส่วนเพิ่ม (Marginal Effect) ต่อค่า logarithm ของค่าจ้างต่อเดือน มีความแตกต่างกันไป โดยพารามิเตอร์ที่ไม่เป็นตามความคาดหวังทางทฤษฎีคือ ผลส่วนเพิ่มของตัวแปรการฝึกงาน ใน Quantile ที่ 0.75 ต่อค่าจ้างที่บัณฑิตได้รับ (-0.11) อย่างไรก็ตาม พารามิเตอร์ที่ได้จากการประมาณผลส่วนเพิ่มของตัวแปรการฝึกงานล้วนไม่มีนัยสำคัญทางสถิติไม่ว่าจะประมาณการด้วยวิธี Least Square หรือ Quantile Regression

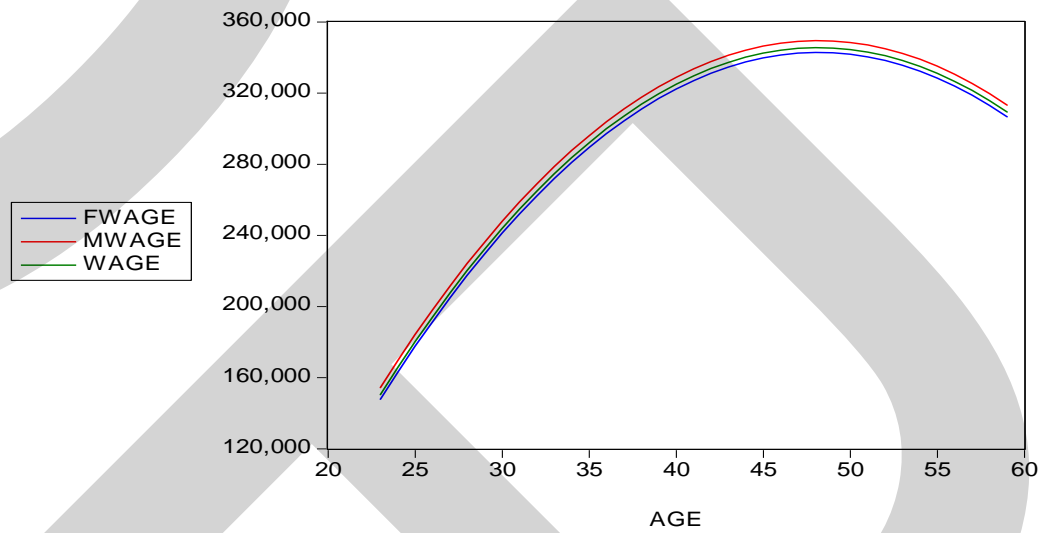
ข. การพยากรณ์รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างอายุและค่าจ้าง

การพยากรณ์รายได้ตลอดชีวิตที่ได้จากการทำงาน ทำโดยการนำสมการถดถอยของค่าจ้างที่สร้างขึ้นมาใช้ประมาณค่าผลตอบแทนที่ได้จากการศึกษา โดยกำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ นอกจากอายุ คงที่ ณ ค่าเฉลี่ย เพื่อสร้างรูปแบบความสัมพันธ์ของอายุและค่าจ้างเฉลี่ยต่อปี ตลอดอายุการทำงานของบัณฑิตซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยของทั้งหมด จากนั้นจึงเพิ่มอายุจาก 23 ถึง 60 ปี (สมมติให้อายุ 23 เป็นปีแรกที่บัณฑิตเข้าสู่ตลาดแรงงาน และออกจากตลาดแรงงานเมื่ออายุ 60)

ทั้งนี้รูปแบบความสัมพันธ์ของอายุและค่าจ้างเฉลี่ยต่อปีนี้ เป็นการพยากรณ์รายได้ในอนาคต โดยใช้ข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross-section data) ดังนั้น รายได้ที่ได้จากการประมาณค่ากับรายได้ที่เกิดขึ้นจริงในอนาคตอาจแตกต่างกัน ซึ่งเกิดจากสภาพของตลาดแรงงานในอนาคต

ผลการประมาณการรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างอายุและค่าจ้างเฉลี่ยต่อปีของบัณฑิตจำแนกระหว่างชายและหญิงแสดงโดยภาพ y ซึ่งใกล้เคียงกับ Chapman and Lounkaew (2009: Fig. 1, 2, p. 15)

รูปภาพที่ 1 รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างอายุและค่าจ้างเฉลี่ยต่อปี

ที่มา: คำนวณโดยผู้วิจัย

จากภาพที่ 1 เส้นบนสุดคือ พยากรณ์ค่าจ้างเฉลี่ยต่อปีของบัณฑิตเพศชาย (MWAGE) เส้นกลางคือ พยากรณ์ค่าจ้างเฉลี่ย (WAGE) เส้นล่างสุดคือ พยากรณ์ค่าจ้างเฉลี่ยต่อปีของบัณฑิตเพศหญิง (FWAGE)